

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 7. december 2020
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2018/0170 (COD)

10008/1/20
REV 1

GAF 35
FIN 520
CODEC 705
PARLNAT 129

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed og effektiviteten af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs undersøgelser
– Vedtaget af Rådet den 4. december 2020

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
(EU, Euratom) 2020/...**

af ...

**om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013,
for så vidt angår samarbejdet med Den Europæiske Anklagemyndighed
og effektiviteten af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs undersøgelser**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 325,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 42 af 1.2.2019, s. 1.

² Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 4.12.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371¹ og Rådets forordning (EU) 2017/1939² har i væsentlig grad styrket de midler, som Unionen har til rådighed for at beskytte sine finansielle interesser strafferetligt. Oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er en hovedprioritet i Unionens strafferetspolitik og politik for bekæmpelse af svig, da den har beføjelse til at foretage strafferetlig efterforskning og rejse tiltale vedrørende strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser som omhandlet i direktiv (EU) 2017/1371, i de deltagende medlemsstater.
- (2) For at beskytte Unionens finansielle interesser foretager Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ("kontoret") administrative undersøgelser af administrative uregelmæssigheder samt kriminel adfærd. Det kan ved afslutningen af sine undersøgelser fremsætte retlige henstillinger til de nationale retsforfølgende myndigheder med henblik på at sætte dem i stand til at foretage tiltalerejsning og retsforfølgning i medlemsstaterne. Det vil i de medlemsstater, der deltager i EPPO, indberette mistanke om strafbare handlinger til EPPO og samarbejde med EPPO i forbindelse med EPPO's efterforskning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

² Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹ bør ændres og tilpasses som følge af vedtagelsen af forordning (EU) 2017/1939. Bestemmelserne i forordning (EU) 2017/1939 om forholdet mellem kontoret og EPPO bør afspejles i og suppleres af bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 for at sikre det højeste niveau for beskyttelse af Unionens finansielle interesser ved hjælp af synergi mellem dem, samtidig med at der sikres tæt samarbejde, udveksling af oplysninger, komplementaritet og undgåelse af overlap.
- (4) Kontoret og EPPO bør i betragtning af deres fælles mål om at bevare EU-budgettets integritet etablere og opretholde et nært forhold baseret på princippet om loyalt samarbejde og med det formål at sikre komplementaritet i forhold til deres respektive mandater og koordinering af deres indsats, navnlig for så vidt angår anvendelsesområdet for det forstærkede samarbejde om oprettelse af EPPO. Forholdet mellem kontoret og EPPO bør bidrage til at sikre, at alle midler anvendes til at beskytte Unionens finansielle interesser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

- (5) I henhold til forordning (EU) 2017/1939 skal kontoret samt Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaternes kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse underrette EPPO om mistanke om strafbar adfærd, i forhold til hvilken EPPO kan udøve sin kompetence. Da kontorets mandat er at foretage administrative undersøgelser af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, er det ideelt placeret og udstyret til at fungere som en partner og privilegeret informationskilde for EPPO.
- (6) Elementer, der tyder på mulig strafbar adfærd, som henhører under EPPO's kompetence, kan findes i indledende påstande, som modtages af kontoret, eller først komme til syne i forbindelse med en administrativ undersøgelse, som kontoret indleder på grund af en mistanke om administrative uregelmæssigheder. Kontoret bør for at opfylde sin indberetningspligt over for EPPO derfor indberette mistanke om strafbar adfærd på et hvilket som helst tidspunkt før eller under dets undersøgelser.
- (7) Forordning (EU) 2017/1939 fastlægger de minimumselementer, som indberetninger skal indeholde. Det kan være nødvendigt for kontoret at foretage en foreløbig vurdering af påstande for at fastslå disse elementer og indsamle de nødvendige oplysninger. Kontoret bør foretage en sådan vurdering hurtigst muligt og ved hjælp af midler, der ikke risikerer at bringe en eventuel fremtidig strafferetlig efterforskning i fare. Når vurderingen er afsluttet, bør kontoret foretage indberetning til EPPO, hvis der identificeres en mistanke om en lovovertrædelse, som henhører under dets kompetence.

- (8) I betragtning af kontorets ekspertise bør de institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet ved eller på grundlag af traktaterne ("institutioner, organer, kontorer og agenturer"), have mulighed for at trække på kontoret med henblik på at foretage en sådan foreløbig vurdering, af påstande, som er blevet indberettet til dem.
- (9) I overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 bør kontoret i princippet ikke indlede en administrativ undersøgelse parallelt med en efterforskning, der udføres af EPPO vedrørende de samme faktiske omstændigheder. I visse tilfælde kan beskyttelsen af Unionens finansielle interesser imidlertid kræve, at kontoret foretager en supplerende administrativ undersøgelse før afslutningen af en straffesag, som er indledt af EPPO, med henblik på at fastslå, om der er behov for forebyggende foranstaltninger, eller om der bør træffes finansielle, disciplinære eller administrative foranstaltninger. En sådan supplerende undersøgelse kan bl.a. være relevant for at tilbagesøge skyldige beløb til EU-budgettet, der er omfattet af særlige regler om forældelse, hvis de beløb, der står på spil, er meget høje, eller hvis der er behov for at undgå yderligere udgifter i risikosituationer ved hjælp af administrative foranstaltninger.
- (10) Med henblik på anvendelsen af kravet om ikkeoverlappende undersøgelser bør begrebet "samme faktiske omstændigheder" vurderes i lyset af EU-Domstolens retspraksis om princippet *ne bis in idem*, således at der derved forstås, at de faktiske omstændigheder, der undersøges, er identiske eller i det væsentlige de samme og forstås som en foreliggende helhed af konkrete omstændigheder, der er uløseligt forbundne i tid og rum.

- (11) I henhold til forordning (EU) 2017/1939 kan EPPO anmode kontoret om at foretage supplerende administrative undersøgelser. I mangel af en sådan anmodning bør sådanne supplerende undersøgelser på specifikke betingelser efter høring af EPPO være mulige på kontorets initiativ. EPPO bør navnlig have mulighed for at gøre indsigelse mod indledning eller fortsættelse af en undersøgelse foretaget af kontoret eller mod gennemførelse af bestemte handlinger vedrørende en af dets undersøgelser, navnlig med henblik på at bevare effektiviteten af sin efterforskning og sine beføjelser. Kontoret bør afholde sig fra at udføre en handling, som EPPO har gjort indsigelse mod. Hvis kontoret indleder en undersøgelse i mangel af en sådan indsigelse, bør det foretage undersøgelsen i løbende samråd med EPPO.
- (12) Kontoret bør aktivt støtte EPPO's efterforskninger. I denne forbindelse bør EPPO kunne anmode kontoret om at støtte eller supplere sine strafferetlige efterforskninger ved at udøve beføjelser i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013. Kontoret bør yde en sådan støtte inden for rammerne af sine beføjelser og inden for de rammer, der er fastsat i nævnte forordning.

- (13) For at sikre en effektiv koordinering og gennemsigtighed og et effektivt samarbejde bør kontoret og EPPO løbende udveksle oplysninger. Udveksling af oplysninger, der går forud for kontorets indledning af undersøgelser eller EPPO's indledning af efterforskning, er særlig relevant for at sikre passende koordinering mellem deres respektive tiltag, for at garantere komplementaritet og for at undgå overlap. Kontoret og EPPO bør med henblik herpå gøre brug af hit/no hit-funktionerne i deres respektive sagsstyringssystemer. Kontoret og EPPO bør fastsætte proceduren og vilkårene for denne udveksling af oplysninger i deres samarbejdsaftaler. For at sikre en korrekt anvendelse af de regler, der tager sigte på at undgå overlap og sikre komplementaritet, bør kontoret og EPPO nå til enighed om visse tidsfrister for deres udveksling af oplysninger.
- (14) Kommissionens rapport om evaluering af anvendelsen af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 2. oktober 2017 ("Kommissionens evalueringsrapport") konkluderede, at ændringerne i 2013 til den retlige ramme har betydet klare forbedringer med hensyn til gennemførelse af undersøgelser, samarbejde med partnere og berørte personers rettigheder. Samtidig kastede Kommissionens evalueringsrapport lys over visse mangler, som påvirker effektiviteten af undersøgelser.

- (15) Det er nødvendigt at adressere de klareste konklusioner i Kommissionens evalueringsrapport ved at ændre forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013. Disse ændringer er nødvendige på kort sigt for at styrke rammen for kontorets undersøgelser med henblik på, at kontoret forbliver stærkt og velfungerende og supplerer EPPO's strafferetlige tilgang med administrative undersøgelser, uden at ændre kontorets mandat eller beføjelser. Ændringerne vedrører primært områder, hvor manglen på klarhed i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 kunne hindre, at kontoret kan gennemføre undersøgelser effektivt, såsom foretagelse af kontrol og inspektion på stedet, mulighed for at få adgang til bankkontooplysninger og antageligheden af sagsrapporter, der udarbejdes af kontoret, som bevismidler i administrative eller retslige procedurer.

- (16) Ændringerne til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 berører ikke de processuelle garantier, der gælder i forbindelse med undersøgelser. Kontoret er forpligtet til at overholde de processuelle garantier i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹ og dem, der er indeholdt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne ramme kræver, at kontoret udfører sine undersøgelser objektivt, upartisk og fortroligt, fremskaffer såvel belastende som diskulperende oplysninger om de berørte personer og tager undersøgelseskridt på grundlag af skriftlig bemyndigelse og efter en legalitetskontrol. Kontoret er forpligtet til at sikre overholdelse af rettighederne for de personer, der er berørt af dets undersøgelser, herunder uskyldsformodningen og retten til ikke at inkriminere sig selv. Når berørte personer høres, har de bl.a. ret til at blive bistået af en person efter eget valg, til at godkende referatet af samtalen og til at benytte et hvilket som helst af EU-institutionernes officielle sprog. De berørte personer har også ret til at fremsætte bemærkninger om sagens faktiske omstændigheder, inden der drages konklusioner.
- (17) Personer, der indberetter svig, korrupcion og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, bør beskyttes af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937².

¹ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

- (18) Hvor kontoret inden for sit mandat gennemfører understøttende foranstaltninger efter anmodning fra EPPO for at beskytte antageligheden af bevismidler samt grundlæggende rettigheder og processuelle garantier, samtidig med at overlappende undersøgelser undgås, og der sørges for et effektivt og komplementært samarbejde, bør kontoret og EPPO i tæt samarbejde sikre, at de gældende proceduremæssige garantier i kapitel VI i forordning (EU) 2017/1939 overholdes.
- (19) Kontoret har beføjelse til at foretage kontrol og inspektion på stedet, som giver det mulighed for at få adgang til økonomiske beslutningstageres lokaler og dokumenter som led i sine undersøgelser af mistanke om svig, korrupsion eller anden ulovlig adfærd, der skader Unionens finansielle interesser. Sådant kontrol og inspektion på stedet foretages i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, ifølge hvilke disse beføjelser i visse tilfælde er underlagt betingelserne i national ret. Det blev i Kommissionens evalueringsrapport konstateret, at det ikke står helt klart, i hvilken udstrækning national ret finder anvendelse, og at det hæmmer effektiviteten af kontorets undersøgelsesaktiviteter.
- (20) Det er derfor hensigtsmæssigt at præcisere de tilfælde, hvor national ret skal finde anvendelse i forbindelse med kontorets undersøgelser, uden at ændre kontorets beføjelser eller den måde, hvorpå forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 fungerer i forhold til medlemsstaterne, således at Rettens nylige dom af 3. maj 2018 i sag T-48/16, *Sigma Orionis SA mod Europa-Kommissionen*¹, afspejles.

¹ Rettens dom (Første Afdeling) af 3. maj 2018, *Sigma Orionis SA mod Europa-Kommissionen*, T-48/16, ECLI:EU:T:2018:245.

- (21) Kontorets foretagelse af kontrol og inspektion på stedet i situationer, hvor den pågældende økonomiske beslutningstager underkaster sig kontrol og inspektion på stedet, bør kun være underlagt EU-ret. Dette vil gøre det muligt for kontoret at udøve sine undersøgelsesbeføjelser på en effektiv og sammenhængende måde i alle medlemsstaterne med henblik på at bidrage til et højt niveau af beskyttelse af Unionens finansielle interesser i hele Unionen i overensstemmelse med artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (22) I situationer, hvor kontoret er nødt til at basere sig på bistand fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, navnlig hvor en økonomisk beslutningstager modsætter sig kontrol og inspektion på stedet, bør medlemsstaterne sikre, at kontorets indsats er effektiv, og yde den nødvendige bistand i overensstemmelse med de relevante nationale processuelle regler. For at beskytte Unionens finansielle interesser bør Kommissionen tage en medlemsstats eventuelle manglende overholdelse af dens pligt til at samarbejde med kontoret i betragtning ved vurderingen af, om de berørte beløb skal tilbagesøges ved anvendelse af finansielle korrektioner på medlemsstater i overensstemmelse med gældende EU-ret.

- (23) Kontoret kan i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 indgå administrative aftaler med medlemsstaternes kompetente myndigheder, såsom koordineringstjenester for bekæmpelse af svig, og institutioner, organer, kontorer og agenturer, med henblik på at fastsætte de nærmere regler for deres samarbejde efter nævnte forordning, navnlig vedrørende fremsendelsen af oplysninger, foretagelsen af undersøgelser og eventuelle opfølgende tiltag.
- (24) Forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 bør ændres for at indføre en pligt for økonomiske beslutningstagere til at samarbejde med kontoret i overensstemmelse med deres forpligtelse i henhold til forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 til at give adgang til foretagelse af kontrol og inspektion på stedet af lokaler, udendørsarealer, transportmidler og andre faciliteter, der anvendes i erhvervsmæssigt øjemed, og med forpligtelsen i artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046¹, hvorefter enhver person eller enhed, der modtager EU-midler, fuldt ud skal samarbejde om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, herunder i forbindelse med undersøgelser, der foretages af kontoret.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (25) Som en del af denne samarbejdspligt bør kontoret kunne kræve, at økonomiske beslutningstagere videregiver relevante oplysninger, når de kan have været involveret i det forhold, der undersøges, eller kan ligge inde med relevante oplysninger. Ved imødekommelsen af sådanne anmodninger bør økonomiske beslutningstagere ikke være forpligtet til at fremsætte selvinkriminerende udtalelser, men de bør være forpligtet til at besvare spørgsmål om faktiske omstændigheder og fremlægge dokumenter, selv om disse oplysninger kan blive brugt imod dem eller imod en anden økonomisk beslutningstager til at fastslå, at der foreligger ulovlig aktivitet. For at sikre effektiviteten af undersøgelser i forbindelse med den nuværende arbejdspraksis bør kontoret kunne anmode om adgang til oplysninger i privatejet udstyr, der anvendes i arbejdsøjemed. Kontoret bør have adgang på samme betingelser og i samme omfang, som gælder for nationale kontrolmyndigheder, og kun hvis kontoret har rimelig grund til at mistænke, at indholdet af sådant udstyr kan være relevant for undersøgelsen, i overensstemmelse med principperne om nødvendighed og proportionalitet og bør kun vedrøre oplysninger, der er relevante for undersøgelsen.

- (26) Økonomiske beslutningstagere bør have mulighed for at benytte et hvilket som helst af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor kontrol finder sted, og bør have ret til at blive bistået af en person efter eget valg, herunder en ekstern juridisk rådgiver, i forbindelse med kontrol og inspektion på stedet. Tilstedeværelse af en juridisk rådgiver bør imidlertid ikke være en retlig betingelse for gyldigheden af kontrol og inspektion på stedet. For at sikre effektiviteten af kontrol og inspektion på stedet, navnlig med hensyn til risikoen for, at bevismateriale forsvinder, bør kontoret kunne få adgang til lokaler, udendørsarealer, transportmidler og andre faciliteter, der anvendes i erhvervsmæssigt øjemed, uden at afvente, at den økonomiske beslutningstager har rådført sig med en juridisk rådgiver. Det bør kun acceptere en kort, rimelig udsættelse, for at beslutningstageren kan rådføre sig med en juridisk rådgiver, inden det påbegynder kontrollen og inspektionen på stedet. Enhver sådan udsættelse bør begrænses til det strengt nødvendige.
- (27) For at sikre gennemsigtighed ved foretagelse af kontrol og inspektion på stedet bør kontoret give økonomiske beslutningstagere passende oplysninger om deres pligt til at samarbejde og om konsekvenserne af at nægte at gøre dette og om den procedure, der finder anvendelse, herunder de processuelle garantier.

(28) I forbindelse med interne, og om nødvendigt eksterne, undersøgelser har kontoret adgang til alle relevante oplysninger, som institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne er i besiddelse af. Som det fremgår af Kommissionens evalueringsrapport, er det nødvendigt at præcisere, at en sådan adgang bør være mulig, uanset på hvilken type databærer disse oplysninger eller data er lagret, for at afspejle den løbende teknologiske udvikling. I forbindelse med en intern undersøgelse bør kontoret kunne anmode om adgang til oplysninger, der opbevares i privatejet udstyr, der anvendes i arbejdsøjemed, i situationer, hvor kontoret har rimelig grund til at mistænke, at dets indhold kunne være relevant for undersøgelsen. Den relevante institution eller det relevante organ, kontor eller agentur bør kunne knytte specifikke betingelser til kontorets adgang. En sådan adgang bør være i overensstemmelse med principperne om nødvendighed og proportionalitet og bør kun vedrøre oplysninger, der er relevante for undersøgelsen. For at sikre et effektivt og ensartet niveau for kontorets adgang og et højt beskyttelsesniveau for de berørte personers grundlæggende rettigheder bør institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne sikre sammenhængen i de regler om adgang til privat udstyr, som vedtages af de forskellige institutioner, organer, kontorer og agenturer, for at sikre ensartede betingelser i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)¹.

¹ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

- (29) Med henblik på en mere sammenhængende ramme for kontorets undersøgelser bør reglerne for interne og eksterne undersøgelser tilpasses yderligere for at afhjælpe visse uoverensstemmelser, der er konstateret i Kommissionens evalueringsrapport, hvor divergerende regler ikke er velbegrundede. For eksempel bør rapporter og henstillinger, der udarbejdes efter en ekstern undersøgelse, om nødvendigt sendes til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, for at den eller det kan træffe passende foranstaltninger, sådan som det er tilfældet med interne undersøgelser. Kontoret bør, når dets mandat giver mulighed for det, støtte den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur i forbindelse med opfølgningen på sine henstillinger. Hvor kontoret ikke indleder en undersøgelse, bør det kunne sende relevante oplysninger til medlemsstaternes myndigheder eller til institutionerne, organerne, kontorerne eller agenturerne, så der kan træffes passende foranstaltninger. Det bør sende sådanne oplysninger, hvor det beslutter ikke at indlede en undersøgelse på trods af en tilstrækkelig mistanke om svig, korrupsion eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Inden kontoret gør dette, bør det tage behørigt hensyn til mulig indgriben i EPPO's igangværende efterforskninger.

- (30) På grund af den store forskel i de nationale institutionelle rammer bør medlemsstaterne på grundlag af princippet om loyalt samarbejde have mulighed for at meddele kontoret, hvilke myndigheder der har kompetence til at træffe foranstaltninger efter kontorets henstillinger, og hvilke myndigheder der skal underrettes, såsom til finansielle, statistiske eller overvågningsmæssige formål, af hensyn til udførelsen af deres relevante opgaver. Sådanne myndigheder kan omfatte nationale koordineringstjenester for bekæmpelse af svig. I overensstemmelse med EU-Domstolens faste retspraksis har kontorets henstillinger, som findes i dets rapporter, ingen bindende retsvirkninger for sådanne myndigheder i medlemsstaterne eller for institutioner, organer, kontorer og agenturer.
- (31) Kontoret bør gives de nødvendige midler til at følge pengesporet med henblik på at afdække den modus operandi, der er typisk for mange former for svigagtig adfærd. Kontoret kan indhente bankkontooplysninger, der er relevant for dets undersøgelsesaktivitet, og som kreditinstitutter besidder, i en række medlemsstater gennem samarbejde med og bistand fra de nationale myndigheder. For at sikre en effektiv tilgang i hele Unionen bør forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 præcisere de kompetente nationale myndigheders pligt til at meddele kontoret bankkontooplysninger som led i deres generelle pligt til at bistå kontoret. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen, gennem hvilke kompetente myndigheder et sådant samarbejde skal finde sted. Når de nationale myndigheder yder en sådan bistand til kontoret, bør det ske på de samme betingelser som dem, der gælder for de kompetente nationale myndigheder i den pågældende medlemsstat.

- (32) Med henblik på at beskytte og overholde processuelle garantier og grundlæggende rettigheder bør Kommissionen oprette en intern funktion i form af en kontrolansvarlig for processuelle garantier (den "kontrolansvarlige"), som – med henblik på en effektiv ressourceudnyttelse – bør være administrativt tilknyttet overvågningsudvalget og gives tilstrækkelige ressourcer. Den kontrolansvarlige bør behandle klager på en fuldt ud uafhængig måde, herunder i forhold til overvågningsudvalget og kontoret, og bør have adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for, at vedkommende kan udføre sine opgaver.
- (33) En berørt person bør have mulighed for at indgive klage til den kontrolansvarlige vedrørende kontorets overholdelse af processuelle garantier samt på grundlag af en tilsidesættelse af de regler, der gælder for kontorets undersøgelser, navnlig tilsidesættelse af processuelle krav og grundlæggende rettigheder. Der bør med henblik herpå oprettes en klagemekanisme. Den kontrolansvarlige bør være ansvarlig for at fremsætte henstillinger som svar på sådanne klager og om nødvendigt at foreslå løsninger på de problemer, der rejses i klagerne. Den kontrolansvarlige bør behandle klagen i en hurtig, kontradiktorisk procedure, samtidig med at kontoret har mulighed for at fortsætte den igangværende undersøgelse. Den kontrolansvarlige bør give klageren og kontoret mulighed for at fremsætte bemærkninger til eller løse de problemer, der er rejst i klagen. Generaldirektøren bør træffe passende foranstaltninger, som den kontrolansvarliges henstilling måtte kræve. Generaldirektøren bør i behørigt begrundede tilfælde kunne afvige fra den kontrolansvarliges henstilling. Begrundelsen herfor bør vedlægges den endelige undersøgelsesrapport.

- (34) For at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden bør den kontrolansvarlige aflægge rapport om klagemekanismen i sin årlige rapport. Den årlige rapport bør navnlig omfatte antallet af modtagne klager, typerne af involverede tilsidesættelser af processuelle krav og grundlæggende rettigheder, de berørte aktiviteter og om muligt de opfølgende foranstaltninger, som kontoret har truffet.
- (35) Tidlig fremsendelse af oplysninger fra kontoret med henblik på vedtagelse af forebyggende foranstaltninger er et vigtigt redskab til beskyttelse af Unionens finansielle interesser. For at sikre tæt samarbejde mellem kontoret og institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne i denne henseende er det hensigtsmæssigt, at sidstnævnte har mulighed for til enhver tid at rådføre sig med kontoret med henblik på at træffe beslutning om eventuelle hensigtsmæssige forebyggende foranstaltninger, herunder foranstaltninger til sikring af bevismateriale.

- (36) Rapporter, der udarbejdes af kontoret, udgør antagelige bevismidler i administrative eller retslige procedurer på samme måde og betingelser som administrative rapporter, der udarbejdes af nationale administrative inspektører. Ifølge Kommissionens evalueringsrapport sikrer denne regel ikke i tilstrækkelig grad effektiviteten af kontorets aktiviteter i visse medlemsstater. For at øge effektiviteten og den konsekvente anvendelse af kontorets rapporter bør det fastsættes i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, at sådanne rapporter er antagelige som bevis i retslige procedurer af ikkestrafferetlig art ved nationale domstole samt i administrative procedurer i medlemsstaterne. Reglen om ækvivalens med rapporter fra nationale administrative inspektører bør fortsat finde anvendelse i tilfælde af nationale retslige procedurer af strafferetlig art. Det bør også fastsættes i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, at de rapporter, som kontoret udarbejder, er antagelige som bevis i administrative og retslige procedurer på EU-plan.

- (37) Medlemsstaternes koordineringstjenester for bekæmpelse af svig blev indført ved forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 for at fremme et effektivt samarbejde og en effektiv udveksling af oplysninger, herunder oplysninger af operationel karakter, mellem kontoret og medlemsstaterne. Kommissionens evalueringsrapport konkluderede, at de har bidraget positivt til kontorets arbejde. Det fremgik også af Kommissionens evalueringsrapport, at der er behov for yderligere at præcisere rollen for disse koordineringstjenester for bekæmpelse af svig for at sørge for, at kontoret får den nødvendige bistand for at sikre, at dets undersøgelser er effektive, mens det overlades til den enkelte medlemsstat, hvordan koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig skal organiseres, og hvilke beføjelser de skal have. I denne forbindelse bør koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig kunne yde eller koordinere den nødvendige bistand til kontoret til, at det kan udføre sine opgaver effektivt før, under eller ved afslutningen af en ekstern eller intern undersøgelse.

- (38) Kontorets pligt til at bistå medlemsstaterne med at koordinere deres indsats til beskyttelse af Unionens finansielle interesser er et centralt element i dets mandat til at støtte grænseoverskridende samarbejde blandt medlemsstaterne. Der bør fastsættes mere detaljerede regler for at lette kontorets koordinerende aktiviteter og dets samarbejde i denne forbindelse med medlemsstaternes myndigheder, tredjelande og internationale organisationer. Disse regler bør ikke berøre kontorets udøvelse af de beføjelser, der er tillagt Kommissionen i særlige bestemmelser om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og samarbejde mellem disse myndigheder og Kommissionen, navnlig Rådets forordning (EF) nr. 515/97¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013², samt koordineringsaktiviteter vedrørende de europæiske struktur- og investeringsfonde.
- (39) Det bør præciseres, at medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder koordineringstjenester for bekæmpelse af svig, fortsat er bundet af national ret, når de handler i samarbejde med kontoret eller med andre kompetente myndigheder med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

- (40) Det bør være muligt for koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig at bistå kontoret i forbindelse med koordineringsaktiviteter samt for koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig at samarbejde indbyrdes med henblik på yderligere at styrke de tilgængelige mekanismer for samarbejde om bekæmpelse af svig.
- (41) De kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne bør træffe de foranstaltninger, som måtte kræves af en henstilling fra kontoret. For at give kontoret mulighed for at følge op på udviklingen i sager, hvor kontoret fremsætter retlige henstillinger til en medlemsstats nationale retsforfølgende myndigheder, bør medlemsstaten på kontorets anmodning sende kontoret den nationale domstols endelige afgørelse. For at bevare domstolenes uafhængighed fuldt ud bør en sådan fremsendelse først finde sted, efter den pågældende retsforfølgning er endeligt afgjort, og den endelige retsafgørelse er offentliggjort.
- (42) For at supplere procedurereglerne for foretagelse af undersøgelser, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, bør kontoret fastlægge retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne, som kontorets ansatte skal følge.

- (43) Det bør præciseres, at kontoret kan deltage i fælles efterforskningshold, der er oprettet i overensstemmelse med EU-retten, og at det har ret til at udveksle operationelle oplysninger, der er indhentet i denne sammenhæng. Anvendelse af sådanne oplysninger er underlagt de vilkår og garantier, der er fastsat i den EU-ret, som de fælles efterforskningshold er oprettet på grundlag af. Når kontoret deltager i sådanne fælles efterforskningshold, har det en støttefunktion og påtager sig rollen som partner underlagt de retlige begrænsninger, der måtte findes i EU-retten og national ret.
- (44) Senest fem år efter den dato, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 120, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/1939, bør Kommissionen evaluere anvendelsen af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, navnlig effektiviteten af samarbejdet mellem kontoret og EPPO, med henblik på at overveje, om ændringer måtte kræves på grundlag af den erfaring, der er gjort med hensyn til dette samarbejde. Kommissionen bør, hvis det er relevant, forelægge et nyt, samlet lovgivningsforslag senest to år efter nævnte evaluering.

- (45) Målet for denne forordning, nemlig at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser ved at tilpasse kontorets drift til oprettelsen af EPPO og ved at øge effektiviteten af de undersøgelser, der foretages af kontoret, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan ved at vedtage regler om forbindelserne mellem kontoret og EPPO for at forbedre effektiviteten af de undersøgelser, de foretager, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (46) Denne forordning ændrer ikke medlemsstaternes beføjelser til og ansvar for at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser.

- (47) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹ og afgav en udtalelse den 23. juli 2018².
- (48) Forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

² EUT C

Artikel 1

I forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:
 - a) Stk. 3, litra d), erstattes af følgende:
 - "d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679*
 - e) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725**.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39)."

b) Følgende stykke indsættes:

"4a. Kontoret etablerer og opretholder tætte forbindelser med Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), der er oprettet som led i et forstærket samarbejde ved Rådets forordning (EU) 2017/1939*. Disse forbindelser baseres på gensidigt samarbejde, udveksling af oplysninger, komplementaritet og undgåelse af overlap. De sikrer navnlig, at alle tilgængelige midler anvendes til at beskytte Unionens finansielle interesser gennem deres respektive mandaters komplementaritet og den støtte, som kontoret yder EPPO.

* Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1)."

c) Stk. 5 affattes således:

"5. Med henblik på anvendelsen af denne forordning kan medlemsstaternes kompetente myndigheder og institutioner, organer, kontorer og agenturer indgå administrative aftaler med kontoret. Disse administrative aftaler kan navnlig vedrøre fremsendelsen af oplysninger, foretagelsen af undersøgelser og eventuel opfølgning."

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 3) affattes således:

"3) "svig, korrupsion og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser": svig, korrupsion og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, som defineret i de relevante EU-retsakter, og begrebet "enhver anden ulovlig aktivitet" omfatter uregelmæssighed som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95"

b) Nr. 4) affattes således:

"4) "administrative undersøgelser" ("undersøgelser"): alle former for inspektion, kontrol eller anden foranstaltning, som gennemføres af kontoret i henhold til artikel 3 og 4 med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 1, og om nødvendigt fastslå den uregelmæssige karakter af de aktiviteter, der undersøges; disse undersøgelser berører ikke EPPO's eller medlemsstaternes kompetente myndigheders beføjelser til at indlede og gennemføre straffesager"

c) Følgende nr. tilføjes:

"8) "medlem af en institution": et medlem af Europa-Parlamentet, et medlem af Det Europæiske Råd, en repræsentant for en medlemsstat på ministerniveau i Rådet, et medlem af Kommissionen, et medlem af EU-Domstolen, et medlem af Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd eller et medlem af Revisionsretten med hensyn til de forpligtelser, der er pålagt ved EU-retten i forbindelse med de opgaver, som vedkommende udfører i denne egenskab".

3) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

Eksterne undersøgelser

1. Inden for de områder, der er omhandlet i artikel 1, foretager kontoret kontrol og inspektion på stedet i medlemsstaterne og, i overensstemmelse med gældende aftaler om samarbejde og gensidig bistand og ethvert andet gældende retligt instrument, i tredjelande og i internationale organisationers lokaler.

2. Kontoret foretager kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med denne forordning og, i det omfang et forhold ikke er omfattet af denne forordning, i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96.
3. Økonomiske beslutningstagere samarbejder med kontoret i forbindelse med dets undersøgelser. Kontoret kan anmode om skriftlige og mundtlige oplysninger, herunder gennem samtaler.
4. Hvor den berørte økonomiske beslutningstager i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 underkaster sig en kontrol og inspektion på stedet, som er bemyndiget i medfør af denne forordning, finder artikel 2, stk. 4, i forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95, artikel 6, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og artikel 7, stk. 1, i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ikke anvendelse, for så vidt disse bestemmelser kræver overholdelse af national ret og kan begrænse kontorets adgang til oplysninger og dokumentation til de samme betingelser som de betingelser, der gælder for nationale administrative inspektører.

5. Efter anmodning fra kontoret yder den berørte medlemsstats kompetente myndighed uden unødigt forsinkelse kontorets ansatte den nødvendige bistand, så de kan udføre deres opgaver effektivt som angivet i den skriftlige bemyndigelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Den berørte medlemsstat sørger i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 for, at kontorets ansatte gives adgang til alle oplysninger, dokumenter og data vedrørende det forhold, der undersøges, og som viser sig at være nødvendige for, at kontrol og inspektion på stedet kan foretages effektivt, og at de ansatte er i stand til at tage sådanne dokumenter eller data i besiddelse for at sikre, at der ikke er fare for, at de forsvinder. Hvor privatejet udstyr anvendes i arbejdsøjemed, kan kontoret gøre dette udstyr til genstand for en inspektion. Kontoret gør kun sådant udstyr til genstand for en inspektion på de samme betingelser og i det samme omfang, som nationale kontrolmyndigheder er beføjet til at undersøge privatejet udstyr, og hvor kontoret har rimelig grund til mistanke om, at dets indhold kan være relevant for undersøgelsen.

6. Hvor kontorets ansatte finder, at en økonomisk beslutningstager modsætter sig en kontrol og inspektion på stedet, som er bemyndiget i medfør af denne forordning, nemlig hvor den økonomiske beslutningstager nægter at give kontoret den nødvendige adgang til sine lokaler eller eventuelle andre områder, der anvendes i erhvervsmæssigt øjemed, skjuler oplysninger eller forhindrer udøvelsen af nogen af de aktiviteter, som kontoret skal udføre i forbindelse med en kontrol og inspektion på stedet, yder den berørte medlemsstats kompetente myndigheder, herunder, hvor det er relevant, retshåndhævende myndigheder, kontorets ansatte den nødvendige bistand, så kontoret sættes i stand til at foretage kontrollen og inspektionen på stedet effektivt og uden unødigt forsinkelse.

Når medlemsstaternes kompetente myndigheder yder bistand i overensstemmelse med dette stykke eller stk. 5, handler de i overensstemmelse med de nationale procedureregler, der gælder for den berørte kompetente myndighed. Hvis en sådan bistand kræver bemyndigelse fra en retsmyndighed i henhold til national ret, skal der anmodes om en sådan bemyndigelse.

7. Kontoret foretager kontrol og inspektion på stedet mod forevisning af en skriftlig bemyndigelse som fastsat i artikel 7, stk. 2. Det underretter senest, når kontrollen og inspektionen på stedet påbegyndes, den pågældende økonomiske beslutningstager om den procedure, der gælder for kontrollen og inspektionen på stedet, herunder de gældende processuelle garantier, og om den økonomiske beslutningstagers pligt til at samarbejde.

8. Kontoret overholder ved udøvelsen af de beføjelser, som det er tildelt, de processuelle garantier, der er fastsat i denne forordning og i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96. Under foretagelsen af en kontrol og inspektion på stedet har den berørte økonomiske beslutningstager ret til ikke at fremsætte selvinkriminerende erklæringer og til at blive bistået af en person efter eget valg. Når den økonomiske beslutningstager fremsætter erklæringer under en kontrol og inspektion på stedet, skal vedkommende have mulighed for at anvende et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den pågældende økonomiske beslutningstager befinder sig. Retten til at blive bistået af en person efter eget valg må ikke hindre kontorets adgang til en økonomisk beslutningstagers lokaler eller unødigt forsinke påbegyndelsen af kontrollen og inspektionen på stedet.
9. Hvor en medlemsstat ikke samarbejder med kontoret i overensstemmelse med stk. 5 og 6, kan Kommissionen anvende EU-rettens relevante bestemmelser med henblik på at tilbagesøge de midler, der er knyttet til den pågældende kontrol og inspektion på stedet.

10. Kontoret foretager som led i sin undersøgelsesfunktion den kontrol og inspektion, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og i reglerne for de enkelte sektorer omhandlet i nævnte forordnings artikel 9, stk. 2, i medlemsstaterne og, i overensstemmelse med gældende aftaler om samarbejde og gensidig bistand og ethvert andet gældende retligt instrument, i tredjelande og i internationale organisationers lokaler.
11. Under en ekstern undersøgelse kan kontoret få adgang til alle relevante oplysninger og data, uanset på hvilken databærer de er lagret, som institutioner, organer, kontorer og agenturer, der har tilknytning til det forhold, som undersøges, er i besiddelse af, hvor det er nødvendigt for at fastslå, om der har været tale om svig, korrupsion eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Med henblik herpå finder artikel 4, stk. 2 og 4, anvendelse.
12. Hvor kontoret, inden en beslutning om eventuelt at indlede en ekstern undersøgelse træffes, behandler oplysninger, der tyder på, at der har været svig, korrupsion eller enhver anden ulovlig aktivitet, som skader Unionens finansielle interesser, kan det underrette de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder og om nødvendigt de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer, uden at det berører artikel 12c, stk. 1.

Uden at det berører reglerne for de enkelte sektorer omhandlet i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, sikrer de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, som kontoret kan deltage i, i overensstemmelse med national ret. De berørte medlemsstaters kompetente myndigheder underretter efter anmodning kontoret om de foranstaltninger, der er truffet, og om deres resultater på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit."

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1-4 affattes således:

"1. Undersøgelser i institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne inden for de områder, der er omhandlet i artikel 1, foretages i overensstemmelse med denne forordning og med de afgørelser, der er vedtaget af den relevante institution eller det relevante organ, kontor eller agentur ("interne undersøgelser").

2. I forbindelse med interne undersøgelser

- a) har kontoret omgående og uden varsel ret til at få adgang til alle relevante oplysninger og data vedrørende det forhold, der undersøges, uanset på hvilken type databærer de er lagret, som institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne er i besiddelse af, og til disses lokaler. Hvor der anvendes privatejet udstyr i arbejdsøjemed, kan kontoret gøre dette udstyr til genstand for en inspektion. Kontoret gør kun sådant udstyr til genstand for en inspektion, i det omfang udstyret anvendes i arbejdsøjemed, på de betingelser, der er fastsat i de afgørelser, som er vedtaget af den relevante institution eller det relevante organ, kontor eller agentur, og hvor kontoret har rimelig grund til mistanke om, at dets indhold kan være relevant for undersøgelsen.

Kontoret er beføjet til at inspicere institutionernes, organernes, kontorerne og agenturerne regnskaber. Kontoret kan tage en kopi og få udskrifter af ethvert dokument og af indholdet af enhver databærer, som institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne er i besiddelse af, og om nødvendigt tage sådanne dokumenter eller data i besiddelse for at sikre, at der ikke er fare for, at de forsvinder

- b) kan kontoret anmode om mundtlige oplysninger, herunder gennem samtaler, og skriftlige oplysninger fra tjenestemænd, øvrige ansatte, medlemmer af institutioner eller organer, ledere af kontorer eller agenturer eller personalemedlemmer, som dokumenteres grundigt i overensstemmelse med Unionens gældende regler om fortrolighed og databeskyttelse.
3. I henhold til samme regler og på samme betingelser som fastsat i artikel 3 kan kontoret foretage kontrol og inspektion på stedet i økonomiske beslutningstageres lokaler for at få adgang til oplysninger vedrørende det forhold, der undersøges i institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne.
 4. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne underrettes, når kontorets ansatte foretager en intern undersøgelse i deres lokaler, konsulterer dokumenter eller data eller anmoder om oplysninger, som de er i besiddelse af. Kontoret kan når som helst fremsende oplysninger, som det har indhentet under interne undersøgelser, til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, jf. dog artikel 10 og 11."

b) Stk. 8, første afsnit, affattes således:

"8. Hvor kontoret, inden en beslutning om eventuelt at indlede en intern undersøgelse træffes, behandler oplysninger, der tyder på, at der har været svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, som skader Unionens finansielle interesser, kan det underrette den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, uden at det berører artikel 12c, stk. 1. Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur underretter på anmodning kontoret om enhver foranstaltning, der er truffet, og om sine resultater på grundlag af disse oplysninger."

5) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

- "1. Uden at det berører artikel 12d, kan generaldirektøren indlede en undersøgelse, når der er en tilstrækkelig mistanke, som kan være baseret på oplysninger fra en tredjepart eller på anonyme oplysninger, om, at der har været svig, korrupktion eller enhver anden ulovlig aktivitet, som skader Unionens finansielle interesser. En beslutning om at indlede en undersøgelse kan tage hensyn til, at kontorets ressourcer skal anvendes effektivt, og at de midler, der anvendes, skal stå i et rimeligt forhold til formålet. Hvad angår interne undersøgelser, tages der særligt hensyn til, hvilken institution eller hvilket organ, kontor eller agentur der har bedst mulighed for at gennemføre dem på grundlag af navnlig følgende: arten af de faktiske omstændigheder, de faktiske eller potentielle økonomiske konsekvenser af sagen og sandsynligheden for en eventuel retslig opfølgning.
2. En beslutning om at indlede en undersøgelse træffes af generaldirektøren, som handler på eget initiativ eller efter anmodning fra en institution eller et organ, kontor eller agentur eller fra en medlemsstat.

3. Så længe generaldirektøren overvejer, hvorvidt der skal indledes en intern undersøgelse efter anmodning som omhandlet i stk. 2, eller så længe kontoret foretager en intern undersøgelse, kan de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer ikke indlede en parallel administrativ undersøgelse af de samme faktiske omstændigheder, medmindre andet er aftalt med kontoret.

Nærværende stykke finder ikke anvendelse på efterforskning, der foretages af EPPO i medfør af forordning (EU) 2017/1939."

- b) Stk. 5 og 6 affattes således:

- "5. Hvis generaldirektøren beslutter ikke at indlede en undersøgelse, kan vedkommende, alt efter hvad der er relevant, straks sende eventuelle relevante oplysninger til den berørte medlemsstats kompetente myndigheder, således at de rette foranstaltninger kan træffes i overensstemmelse med EU-retten og national ret, eller til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur, således at de rette foranstaltninger kan træffes i overensstemmelse med de regler, der gælder for denne institution eller dette organ, kontor eller agentur. Kontoret træffer, hvis det er relevant, aftale med institutionen, organet, det pågældende kontor eller agenturet om egnede foranstaltninger til beskyttelse af informationskildens fortrolighed og anmoder, hvis det er nødvendigt, om at blive underrettet om, hvilke foranstaltninger der er truffet.

6. Hvor generaldirektøren beslutter ikke at indlede en undersøgelse på trods af en tilstrækkelig mistanke om, at der har været svig, korrupsion eller enhver anden ulovlig aktivitet, som skader Unionens finansielle interesser, sender vedkommende straks de i stk. 5 omhandlede oplysninger."

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Generaldirektøren leder gennemførelsen af undersøgelserne på grundlag af skriftlige instrukser, hvor det er relevant. Undersøgelserne gennemføres under generaldirektørens ledelse af de af kontorets ansatte, som denne har udpeget hertil. Generaldirektøren foretager ikke personligt konkrete undersøgelseskridt."

b) Stk. 3 erstattes af følgende:

"3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder yder den nødvendige bistand, så kontorets ansatte kan udføre deres opgaver i overensstemmelse med denne forordning effektivt og uden unødigt forsinkelse. Når medlemsstaternes kompetente myndigheder yder sådan bistand, handler de i overensstemmelse med eventuelle nationale procedureregler, som gælder for dem.

3a. I forbindelse med forhold, der undersøges, giver medlemsstaternes relevante kompetente myndigheder på kontorets anmodning, som forklares skriftligt, og på samme betingelser, som gælder for de nationale kompetente myndigheder, kontoret følgende:

- a) oplysninger til rådighed i de centrale automatiske mekanismer, der er omhandlet i artikel 32a, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849*
- b) hvor det er strengt nødvendigt af hensyn til undersøgelsen, dokumentationen for transaktioner.

Kontorets anmodning skal indeholde en begrundelse for, at foranstaltningen er hensigtsmæssig og forholdsmæssig med hensyn til karakteren og alvoren af de forhold, der undersøges. En sådan anmodninger må kun henvise til de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b).

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de relevante kompetente myndigheder med henblik på første afsnit, litra a) og b).

- 3b. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne sørger for, at deres tjenestemænd, øvrige ansatte, medlemmer, ledere og personalemedlemmer yder den bistand, der er nødvendig for, at kontorets ansatte kan udføre deres opgaver effektivt og uden unødigt forsinkelse.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73)."

- c) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

- i) Første afsnit, litra b), affattes således:

"b) alle oplysninger, der kan bistå den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur med at beslutte, hvilke forebyggende administrative foranstaltninger det er hensigtsmæssige at træffe for at beskytte Unionens finansielle interesser"

ii) Andet afsnit affattes således:

"Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur kan på et hvilket som helst tidspunkt rådføre sig med kontoret med henblik på i tæt samarbejde med kontoret at træffe eventuelle hensigtsmæssige forebyggende foranstaltninger, herunder foranstaltninger til sikring af bevismateriale. Den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur underretter straks kontoret om eventuelle forebyggende foranstaltninger, der er truffet."

d) Stk. 8 affattes således:

"8. Hvis en undersøgelse ikke kan afsluttes inden for 12 måneder efter, at den er indledt, aflægger generaldirektøren ved udløbet af denne 12-månedersperiode og hver sjette måned derefter rapport til overvågningsudvalget med angivelse af årsagerne og, hvor det er relevant, de påtænkte afhjælpende foranstaltninger med henblik på at fremskynde undersøgelsen."

7) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

Forpligtelse til at underrette kontoret

1. Inden for de områder, der er omhandlet i artikel 1 fremsender institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne straks eventuelle oplysninger om mulige tilfælde af svig, korrupsion eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, til kontoret.

Hvor institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne underretter EPPO i overensstemmelse med artikel 24 i forordning (EU) 2017/1939, kan de opfylde forpligtelsen i dette stykkes første afsnit ved at fremsende en kopi af den indberetning, der er sendt til EPPO, til kontoret.

2. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne og, medmindre national ret er til hinder herfor, medlemsstaternes kompetente myndigheder tilsender på kontorets anmodning eller på eget initiativ straks kontoret alle dokumenter og oplysninger, som de er i besiddelse af, vedrørende en igangværende undersøgelse, som kontoret foretager.

Inden indledningen af en undersøgelse fremsender de på kontorets anmodning, som forklares skriftligt, alle dokumenter og oplysninger, som de er i besiddelse af, og som er nødvendige for at vurdere påstandene eller anvende kriterierne for indledning af en undersøgelse som fastsat i artikel 5, stk. 1.

3. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne og, medmindre national ret er til hinder herfor, medlemsstaternes kompetente myndigheder tilsender på kontorets anmodning eller på eget initiativ straks kontoret alle øvrige oplysninger, dokumenter eller data, der anses for at være relevante, og som de er i besiddelse af, vedrørende bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser.
4. Denne artikel finder ikke anvendelse på EPPO for så vidt angår strafbare handlinger, i forhold til hvilke den kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med kapitel IV i forordning (EU) 2017/1939.

Dette berører ikke EPPO's mulighed for at give kontoret relevante oplysninger om sager i overensstemmelse med artikel 34, stk. 8, artikel 36, stk. 6, artikel 39, stk. 4, og artikel 101, stk. 3 og 4, i forordning (EU) 2017/1939.

5. Bestemmelserne om videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 904/2010* berøres ikke.

* Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1)."

- 8) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 2, fjerde afsnit, affattes således:

"De krav, der er omhandlet i andet og tredje afsnit, finder ikke anvendelse på indhentning af erklæringer i forbindelse med kontrol og inspektion på stedet. De processuelle garantier, der er omhandlet i artikel 3, stk. 7 og 8, finder anvendelse på den berørte person, navnlig retten til at blive bistået af en person efter eget valg."

- b) Stk. 4, andet og tredje afsnit, affattes således:

"Med henblik herpå sender kontoret den berørte person en opfordring til at fremkomme med bemærkninger enten skriftligt eller under en samtale med ansatte, der er udpeget af kontoret. Denne opfordring skal omfatte et referat af de faktiske omstændigheder, der vedrører den berørte person, og de oplysninger, der kræves i medfør af artikel 15 og 16 i forordning (EU) 2018/1725, og angive fristen for indgivelse af bemærkninger, som ikke må være mindre end 10 arbejdsdage fra modtagelsen af opfordringen til at fremkomme med bemærkninger. Denne varselsfrist kan afkortes med udtrykkeligt samtykke fra den berørte person eller af behørigt begrundede årsager, fordi undersøgelsen haster. I den endelige rapport skal der henvises til sådanne bemærkninger.

I behørigt begrundede tilfælde, hvor det er nødvendigt at holde undersøgelsen eller en igangværende eller fremtidig strafferetlig efterforskning, som foretages af EPPO eller en national retsmyndighed, fortrolig, kan generaldirektøren, hvor det er relevant efter samråd med EPPO eller den berørte nationale retsmyndighed, beslutte at udskyde opfyldelsen af forpligtelsen til at opfordre den berørte person til at fremkomme med bemærkninger."

9) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 9a

Kontrolansvarlig for processuelle garantier

1. Kommissionen udnævner en kontrolansvarlig for processuelle garantier ("den kontrolansvarlige") i overensstemmelse med proceduren i stk. 2 for en periode på fem år, der ikke kan fornyes. Ved mandatets udløb fortsætter den kontrolansvarlige med at udføre sine opgaver, indtil vedkommende afløses.
2. Den kontrolansvarlige er administrativt tilknyttet overvågningsudvalget. Overvågningsudvalgets sekretariat yder den kontrolansvarlige al nødvendig administrativ og juridisk bistand.
3. Kommissionen tildeler fra sit godkendte budget overvågningsudvalget det personale og de finansielle midler, som den kontrolansvarlige har behov for.
4. Kommissionen opstiller efter en indkaldelse af ansøgninger i *Den Europæiske Unions Tidende* en liste over kandidater, der er tilstrækkeligt kvalificerede til stillingen som kontrolansvarlig. Efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet udnævner Kommissionen den kontrolansvarlige.

5. Den kontrolansvarlige skal have de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige erfaring på området processuelle garantier.
6. Den kontrolansvarlige udøver sine funktioner i fuld uafhængighed, herunder af kontoret og overvågningsudvalget, og må hverken søge eller modtage instrukser fra nogen ved udførelsen af sine opgaver.
7. Hvis den kontrolansvarlige ikke længere opfylder betingelserne for udøvelse af sit hverv, eller hvis den kontrolansvarlige findes skyldig i grov tjenesteforseelse, kan Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ved fælles aftale fritage den kontrolansvarlige for vedkommendes hverv.
8. Den kontrolansvarlige fører i henhold til den mekanisme, der er omhandlet i artikel 9b, tilsyn med kontorets overholdelse af de processuelle garantier, der er omhandlet i artikel 9, og de regler, der finder anvendelse på kontorets undersøgelser. Den kontrolansvarlige er ansvarlig for behandling af de klager, der er omhandlet i artikel 9b.
9. Den kontrolansvarlige aflægger årligt rapport om udøvelsen af denne funktion til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, overvågningsudvalget og kontoret. Vedkommende henviser ikke til enkeltsager, der er genstand for en undersøgelse, og sikrer fortroligheden af undersøgelser, selv efter deres afslutning. Den kontrolansvarlige aflægger rapport til overvågningsudvalget om ethvert systemisk spørgsmål, der opstår som følge af den pågældendes henstillinger.

Artikel 9b

Klagemekanisme

1. En berørt person har ret til at indgive en klage til den kontrolansvarlige vedrørende kontorets overholdelse af de processuelle garantier, der er omhandlet i artikel 9, og på grundlag af en tilsidesættelse af de regler, der finder anvendelse på kontorets undersøgelser, navnlig tilsidesættelse af processuelle krav og grundlæggende rettigheder. Indgivelse af en klage har ikke opsættende virkning på foretagelsen af den undersøgelse, der klages over.
2. Klager skal indgives inden for en måned efter, at klageren bliver bekendt med de relevante faktiske omstændigheder, der udgør en påstået tilsidesættelse af de i denne artikels stk. 1 omhandlede processuelle garantier eller regler. Under alle omstændigheder skal klager indgives højst én måned efter en undersøgelses afslutning.

Klager vedrørende den varselsfrist, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2 og 4, skal dog indgives inden udløbet af den 10-dages varselsfrist, der er omhandlet i nævnte bestemmelser.

3. Den kontrolansvarlige underretter straks generaldirektøren ved modtagelse af en klage.

Inden for 10 arbejdsdage efter modtagelsesdatoen afgør den kontrolansvarlige, om stk. 1 og 2 er efterlevet.

I det tilfælde, at stk. 1 og 2 er efterlevet, opfordrer den kontrolansvarlige kontoret til at træffe foranstaltninger til at løse klagen og underretter den kontrolansvarlige herom inden for 15 arbejdsdage.

I det tilfælde, at stk. 1 og 2 ikke er efterlevet, afslutter den kontrolansvarlige sagen og underretter straks klageren.

4. Uden at det berører artikel 10, tilsender kontoret den kontrolansvarlige alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kontrolansvarlige kan vurdere, om klagen er berettiget, samt oplysninger med henblik på at løse det rejste problem og sætte den kontrolansvarlige i stand til at fremsætte en henstilling.

5. Den kontrolansvarlige fremsætter straks og under alle omstændigheder inden for to måneder efter, at kontoret har underrettet den kontrolansvarlige om de foranstaltninger, det har truffet for at løse klagen, en henstilling om, hvordan klagen kan løses. Såfremt den kontrolansvarlige ikke har modtaget underretning inden for den frist på 15 dage, der er omhandlet i stk. 3, tredje afsnit, fremsætter den kontrolansvarlige en henstilling inden for to måneder efter udløbet af nævnte frist.

I ekstraordinære tilfælde kan den kontrolansvarlige beslutte at forlænge fristen for fremsættelse af en henstilling med yderligere 15 kalenderdage. Den kontrolansvarlige underretter skriftligt generaldirektøren om årsagerne til en sådan forlængelse.

Den kontrolansvarlige kan henstille til kontoret, at det ændrer eller ophæver sine henstillinger eller rapporter, på grundlag af en tilsidesættelse af de processuelle garantier, der er omhandlet i artikel 9, eller af de regler, der finder anvendelse på kontorets undersøgelser, navnlig tilsidesættelse af processuelle krav og grundlæggende rettigheder.

Før en henstilling fremsættes, hører den kontrolansvarlige overvågningsudvalget med henblik på dets holdning.

Den kontrolansvarlige indgiver henstillingen til kontoret og underretter klageren i overensstemmelse hermed.

Såfremt den kontrolansvarlige ikke har fremsat en henstilling inden for tidsfristerne fastsat i dette stykke, anses den kontrolansvarlige for at have afvist klagen uden fremsættelse af en henstilling.

6. Den kontrolansvarlige behandler klagen i en kontradiktorisk procedure uden at gribe ind i gennemførelsen af den igangværende undersøgelse.

Den kontrolansvarlige kan også anmode vidner om at afgive skriftlige eller mundtlige forklaringer, som den kontrolansvarlige anser for relevante for fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder. Vidner kan afvise at give sådan forklaringer.

7. Generaldirektøren træffer passende foranstaltninger som påkrævet ifølge henstillingen. Hvis generaldirektøren beslutter ikke at følge den kontrolansvarliges henstilling, underretter generaldirektøren klageren og den kontrolansvarlige om de vigtigste grunde til denne beslutning, medmindre en sådan underretning ville påvirke den igangværende undersøgelse. Generaldirektøren begrundet beslutningen om ikke at følge den kontrolansvarliges henstilling i et notat, der vedlægges den endelige undersøgelsesrapport.
8. Klagemekanismen i denne artikel berører ikke retsmidler i henhold til traktaterne, herunder erstatningssøgsmål.

9. Generaldirektøren kan anmode om en udtalelse fra den kontrolansvarlige om ethvert spørgsmål vedrørende de processuelle garantier eller grundlæggende rettigheder, der henhører under den kontrolansvarliges mandat, herunder en beslutning om at udskyde underretning af den berørte person i henhold til artikel 9, stk. 3. Generaldirektøren angiver i enhver sådan anmodning den frist, inden for hvilken den kontrolansvarlige skal svare.
10. Hvor en tjenestemand eller en anden EU-ansat har indgivet klage til generaldirektøren i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægtens artikel 90a, og den pågældende tjenestemand eller ansatte har indgivet en klage til den kontrolansvarlige vedrørende samme spørgsmål, afventer generaldirektøren henstillingen fra den kontrolansvarlige, inden generaldirektøren tager stilling til klagen, uden at dette dog berører tidsfristerne i tjenstemandsvedtægtens artikel 90.
11. Den kontrolansvarlige vedtager efter høring af overvågningsudvalget gennemførelsesbestemmelser med henblik på behandlingen af klager.

Disse gennemførelsesbestemmelser skal navnlig omfatte nærmere regler om:

- a) indgivelse af en klage
- b) udveksling af oplysninger mellem overvågningsudvalget, den kontrolansvarlige og generaldirektøren

- c) proceduren for kontorets håndtering af de spørgsmål, som rejses i en klage
- d) behandlingen af en klage i en kontradiktorisk procedure i overensstemmelse med stk. 6, første afsnit
- e) fremsættelse af og underretning om den kontrolansvarliges henstilling
- f) de behørigt begrundede tilfælde, hvor generaldirektøren kan afvige fra den kontrolansvarliges henstilling, og om den procedure, der skal følges i sådanne tilfælde."

10) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykker indsættes:

"3a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937* finder anvendelse på indberetning af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

- 3b. Hvor kontoret anbefaler retslig opfølgning, kan den berørte person, uden at det berører whistleblowers og informanternes ret til fortrolighed og i overensstemmelse med de relevante fortroligheds- og databeskyttelsesregler, anmode kontoret om at fremlægge den rapport, der er udarbejdet i henhold til artikel 11, i det omfang den vedrører den berørte person. Kontoret underretter straks alle modtagere af den nævnte rapport om denne anmodning og giver kun adgang med modtagernes udtrykkelige samtykke. Modtagerne skal svare inden for en frist på 12 måneder efter modtagelsen af anmodningen. Såfremt der ikke gøres indsigelse inden for denne frist, giver kontoret adgang.

Den kompetente myndighed kan også bemyndige kontoret til at give adgang inden fristens udløb.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17)."

- b) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

"4. Kontoret udpeger en databeskyttelsesrådgiver, jf. artikel 43 i forordning (EU) 2018/1725."

11) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af henstillinger fra generaldirektøren om foranstaltninger, der skal træffes. Disse henstillinger skal, hvor det er relevant, angive eventuelle disciplinære, administrative, finansielle eller juridiske foranstaltninger, der skal træffes af de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer samt medlemsstaters kompetente myndigheder, og de skal angive de anslåede beløb, der skal tilbagesøges, og den foreløbige juridisk vurdering af de konstaterede faktiske omstændigheder."

b) Stk. 2 og 3 erstattes af følgende:

"2. De i stk. 1 omhandlede rapporter og henstillinger udarbejdes under hensyntagen til de relevante bestemmelser i EU-retten og, i det omfang det er relevant, den berørte medlemsstats nationale ret.

Rapporter udarbejdet på grundlag af første afsnit udgør sammen med alt bevismateriale, som understøtter og vedlægges disse, antagelige bevismidler:

a) i retslige procedurer af ikkestrafferetlig art ved nationale domstole og i administrative procedurer i medlemsstaterne.

- b) i straffesager i den medlemsstat, hvor anvendelse af dem viser sig at være nødvendig, på samme måde og på samme betingelser som administrative rapporter, der udarbejdes af nationale administrative inspektører, og er genstand for samme evalueringsregler som dem, der gælder for administrative rapporter, som udarbejdes af nationale administrative inspektører, og har samme bevisværdi som sådanne rapporter.
- c) i retslige procedurer ved EU-Domstolen og i administrative procedurer i institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne.

Medlemsstaterne meddeler kontoret alle regler i national ret, der er relevante med henblik på andet afsnit, litra b).

Med henblik på andet afsnits litra b) sender medlemsstaterne på kontorets anmodning kontoret den endelige afgørelse fra de nationale domstole, når den relevante retslige procedure er endeligt afgjort, og den endelige retsafgørelse er blevet offentligt tilgængelig.

EU-Domstolens og nationale domstoles og kompetente organers beføjelse til i administrative procedurer og straffesager frit at vurdere bevisværdien af rapporter, som udarbejdes af kontoret, berøres ikke af denne forordning.

- 2a. Kontoret træffer passende foranstaltninger for at sikre en ensartet kvalitet af rapporter og henstillinger omhandlet i stk. 1.
 3. Rapporter og henstillinger, der udarbejdes efter en ekstern undersøgelse, og eventuelle relevante tilknyttede dokumenter sendes til de berørte medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med reglerne for eksterne undersøgelser og om nødvendigt til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur. Den berørte medlemsstats kompetente myndigheder samt, hvis det er relevant, institutionen, organet, kontoret eller agenturet træffer de foranstaltninger, som resultaterne af den eksterne undersøgelse måtte kræve, og underretter kontoret herom inden for en frist, som er fastsat i de henstillinger, der ledsager rapporten, og desuden på kontorets anmodning. Medlemsstaterne kan give kontoret meddelelse om de relevante nationale myndigheder, der er kompetente til at behandle sådanne rapporter, henstillinger og dokumenter."
- c) Stk. 5 affattes således:
- "5. Såfremt en rapport, der udarbejdes efter en intern undersøgelse, viser, at der findes faktiske omstændigheder, der kan give anledning til en straffesag, fremsendes disse oplysninger sammen med henstillingerne straks til den berørte medlemsstats retsmyndigheder, uden at det dog berører artikel 12c og 12d.

På kontorets anmodning sender de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder inden for en frist, der er fastsat i henstillingerne, kontoret oplysninger om eventuelle foranstaltninger, der er truffet, og en begrundelse for manglende gennemførelse af henstillingerne, hvor det er relevant, efter kontorets fremsendelse af eventuelle oplysninger i overensstemmelse med dette stykkes første afsnit."

d) Stk. 6 udgår.

e) Stk. 8 affattes således:

"8. Såfremt en informant gav kontoret oplysninger, der førte til undersøgelsen, underretter kontoret informanten om, at undersøgelsen er afsluttet, medmindre det finder, at sådanne oplysninger kan skade den berørte persons legitime interesser og undersøgelsens effektivitet og effektiviteten af de videre skridt, der skal træffes på foranledning heraf, eller eventuelle fortrolighedskrav."

12) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Med forbehold af denne forordnings artikel 10 og 11 og bestemmelserne i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 kan kontoret fremsende oplysninger, det har indhentet under eksterne undersøgelser, til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder i tilstrækkelig god tid til, at de kan træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale ret. Det kan også fremsende sådanne oplysninger til den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Medmindre national ret er til hinder herfor, underretter den berørte medlemsstats kompetente myndigheder straks og under alle omstændigheder inden for 12 måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er fremsendt til dem i overensstemmelse med denne artikel, kontoret om, hvilke foranstaltninger der er truffet på grundlag af disse oplysninger."

c) Følgende stykke tilføjes:

"5. Kontoret kan give relevante oplysninger til Eurofiscnetværket, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 904/2010. Eurofisc-arbejdsområdekoordinatorene kan fremsende relevante oplysninger fra Eurofiscnetværket til kontoret på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. 904/2010."

13) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 12a

Koordineringstjenester for bekæmpelse af svig

1. Med henblik på denne forordning udpeger hver medlemsstat en tjeneste ("koordineringstjenesten for bekæmpelse af svig") til at fremme effektivt samarbejde og effektiv udveksling af oplysninger, herunder oplysninger af operationel karakter, med kontoret. Hvor det er relevant, kan koordineringstjenesten for bekæmpelse af svig i overensstemmelse med national ret betragtes som en kompetent myndighed med henblik på denne forordning.

2. Inden der træffes beslutning om, hvorvidt der skal indledes en undersøgelse, samt under eller efter en undersøgelse yder eller koordinerer koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig på anmodning af kontoret den nødvendige bistand, således at kontoret kan udføre sine opgaver effektivt. En sådan bistand omfatter navnlig bistand fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, der ydes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5 og 6, artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 2 og 3.
3. Koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig kan på anmodning yde bistand til kontoret, så kontoret kan udføre koordineringsaktiviteter i overensstemmelse med artikel 12b, herunder, hvor det er relevant, horisontalt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem koordineringstjenester for bekæmpelse af svig.

Artikel 12b

Koordineringsaktiviteter

1. I henhold til artikel 1, stk. 2, kan kontoret tilrettelægge og lette samarbejde mellem kompetente myndigheder i medlemsstaterne, institutioner, organer, kontorer og agenturer samt, i overensstemmelse med gældende aftaler om samarbejde og gensidig bistand og ethvert andet gældende retligt instrument, tredjelandes myndigheder og internationale organisationer. Med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser kan de deltagende myndigheder og kontoret indsamle, analysere og udveksle oplysninger, herunder operationelle oplysninger. Kontorets ansatte kan ledsage kompetente myndigheder, der udfører undersøgelsesaktiviteter, på anmodning af disse myndigheder. Artikel 6, artikel 7, stk. 6 og 7, artikel 8, stk. 3, og artikel 10 finder anvendelse.
2. Kontoret udarbejder, hvor det er relevant, en rapport om de koordineringsaktiviteter, der er gennemført, og fremsender den til medlemsstaternes berørte kompetente myndigheder og de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturer.

3. Denne artikel berører ikke kontorets udøvelse af beføjelser, der er tillagt Kommissionen i særlige bestemmelser om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og samarbejde mellem disse myndigheder og Kommissionen.
4. Kontoret kan deltage i fælles efterforskningshold, der er oprettet i overensstemmelse med gældende EU-ret, og inden for denne ramme udveksle operationelle oplysninger, der er modtaget i henhold til denne forordning.

Artikel 12c

Indberetning af strafbar adfærd til EPPO

1. Kontoret foretager uden unødigt forsinkelse indberetning til EPPO om enhver strafbar adfærd, i forhold til hvilken EPPO kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med kapitel IV i forordning (EU) 2017/1939. Indberetningen sendes uden unødigt forsinkelse før eller under en undersøgelse, der foretages af kontoret.
2. Den i stk. 1 omhandlede indberetning skal som minimum indeholde en beskrivelse af de faktiske omstændigheder, herunder en vurdering af den skade, der er forårsaget eller sandsynligvis vil blive forårsaget, en eventuel retlig subsumption og eventuelle tilgængelige oplysninger om potentielle ofre, mistænkte eller andre involverede personer.

3. Kontoret er ikke forpligtet til at indberette åbenbart ubegrundede påstande til EPPO.
4. Hvor de oplysninger, som kontoret modtager, ikke omfatter de elementer, der er anført i denne artikels stk. 2, og kontoret ikke har nogen igangværende undersøgelse, kan kontoret foretage en foreløbig vurdering af påstandene. Vurderingen foretages straks og under alle omstændigheder inden for to måneder efter modtagelsen af oplysningerne. Artikel 6 og artikel 8, stk. 2, finder anvendelse på denne vurdering. Efter denne foreløbige vurdering foretager kontoret indberetning til EPPO af enhver strafbar adfærd, som omhandlet i nærværende artikels stk. 1.
5. Hvor den i denne artikels stk. 1 omhandlede strafbare adfærd kommer frem under en undersøgelse, der foretages af kontoret, og EPPO indleder en efterforskning efter den i nævnte stykke omhandlede indberetning, fortsætter kontoret ikke sin undersøgelse af de samme faktiske omstændigheder, medmindre det er i overensstemmelse med artikel 12e eller 12f.

Med henblik på anvendelsen af nærværende stykkes første afsnit kontrollerer kontoret i overensstemmelse med artikel 12g, stk. 2, via EPPO's sagsstyringssystem, om EPPO foretager en efterforskning. Kontoret kan anmode om yderligere oplysninger fra EPPO. EPPO besvarer en sådan anmodning inden for en frist, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 12g.

6. Institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne kan anmode kontoret om at foretage en foreløbig vurdering af påstande, som indberettes til dem. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse med henblik på sådanne anmodninger. Kontoret underretter den berørte institution eller det berørte organ, kontor eller agentur om resultaterne af den foreløbige vurdering, medmindre dette kan bringe en undersøgelse eller efterforskning, der foretages af kontoret eller af EPPO, i fare.
7. Hvor kontoret efter indberetning til EPPO i overensstemmelse med denne artikel afslutter sin undersøgelse, finder artikel 9, stk. 4, og artikel 11 ikke anvendelse.

Artikel 12d

Ikkeoverlap af undersøgelser og efterforskninger

1. Uden at det berører artikel 12e og 12f, afbryder generaldirektøren en gangværende undersøgelse og indleder ikke en ny undersøgelse i henhold til artikel 5, hvor EPPO foretager en efterforskning af de samme faktiske omstændigheder. Generaldirektøren underretter EPPO om enhver beslutning om at afbryde en undersøgelse af sådanne grunde.

Med henblik på anvendelsen af dette stykkes første afsnit kontrollerer kontoret i overensstemmelse med artikel 12g, stk. 2, via EPPO's sagsstyringssystem, om EPPO foretager en efterforskning. Kontoret kan anmode om yderligere oplysninger fra EPPO. EPPO besvarer en sådan anmodning inden for en frist, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 12g.

Hvor kontoret afbryder en undersøgelse i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, finder artikel 9, stk. 4, og artikel 11 ikke anvendelse.

2. Med henblik på at gøre det muligt for kontoret at overveje passende administrative tiltag i overensstemmelse med sit mandat kan EPPO give relevante oplysninger til kontoret om tilfælde, hvor EPPO har besluttet ikke at foretage en efterforskning eller har henlagt en sag. Hvor nye faktiske omstændigheder, som ikke var kendt af EPPO på tidspunktet for beslutningen om henlæggelse som omhandlet i artikel 39, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1939, bliver kendt af kontoret, kan generaldirektøren anmode EPPO om at genåbne en efterforskning i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 39, stk. 2.

Artikel 12e

Kontorets støtte til EPPO

1. Under en efterforskning, der foretages af EPPO, og på anmodning af EPPO i overensstemmelse med artikel 101, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1939 støtter eller supplerer kontoret i overensstemmelse med sit mandat EPPO's virksomhed, navnlig ved at:
 - a) tilvejebringe oplysninger, udarbejde analyser (herunder kriminaltekniske analyser) og yde ekspertise og operationel støtte

- b) lette koordineringen af de kompetente nationale administrative myndigheders og EU-organers specifikke tiltag
- c) udføre administrative undersøgelser.

Når kontoret yder støtte til EPPO, afholder det sig fra at gennemføre handlinger eller foranstaltninger, der kan bringe efterforskningen eller retsforfølgningen i fare.

2. En anmodning omhandlet i stk. 1 fremsendes skriftligt og skal mindst indeholde:
 - a) oplysninger vedrørende EPPO's efterforskning, for så vidt de er relevante for formålet med anmodningen
 - b) de foranstaltninger, som EPPO anmoder kontoret om at gennemføre
 - c) hvor det er relevant, det påtænkte tidspunkt for gennemførelse af anmodningen.

Kontoret kan om nødvendigt anmode om yderligere oplysninger.

3. Med henblik på at beskytte antageligheden af bevismidler samt grundlæggende rettigheder og processuelle garantier sikrer EPPO og kontoret i tæt samarbejde, at de gældende proceduremæssige garantier i kapitel VI i forordning (EU) 2017/1939 overholdes, hvor kontoret inden for sit mandat gennemfører støtteforanstaltninger, som EPPO har anmodet om i medfør af denne artikel.

Artikel 12f

Supplerende undersøgelser

1. Hvor EPPO foretager en efterforskning, og generaldirektøren i behørigt begrundede tilfælde finder, at kontoret også bør indlede en undersøgelse i overensstemmelse med kontorets mandat med henblik på at lette vedtagelse af forebyggende foranstaltninger eller af finansielle, disciplinære eller administrative tiltag, underretter kontoret EPPO skriftligt med angivelse af undersøgelsens art og formål.

Efter modtagelsen af sådanne oplysninger og inden for en frist, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 12g, kan EPPO gøre indsigelse mod indledning af en undersøgelse eller udførelse af bestemte handlinger i relation til undersøgelsen. Hvor EPPO gør indsigelse mod indledning af en undersøgelse eller udførelse af bestemte handlinger i relation til undersøgelsen, underretter den kontoret uden unødigt forsinkelse, når grundene til indsigelsen ikke længere gør sig gældende.

I tilfælde af at EPPO ikke gør indsigelse inden for den frist, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 12g, kan kontoret indlede en undersøgelse, som det skal foretage i løbende samråd med EPPO. Hvis EPPO efterfølgende gør indsigelse, suspenderer eller afbryder kontoret sin undersøgelse eller undlader at udføre bestemte handlinger i relation til undersøgelsen.

2. Hvor EPPO meddeler kontoret, at den ikke foretager en efterforskning, som svar på en anmodning om oplysninger i overensstemmelse med artikel 12d og efterfølgende indleder en efterforskning af de samme faktiske omstændigheder, underretter den straks kontoret herom. Hvis generaldirektøren efter modtagelsen af sådanne oplysninger finder, at den undersøgelse, som kontoret har indledt, bør fortsættes med henblik på at lette vedtagelse af forebyggende foranstaltninger eller af finansielle, disciplinære eller administrative tiltag, finder nærværende artikels stk. 1 anvendelse.

Artikel 12g

Samarbejdsordninger og udveksling af oplysninger med EPPO

1. Kontoret aftaler samarbejdsordninger med EPPO. Sådanne samarbejdsordninger skal bl.a. fastlægge praktiske ordninger vedrørende udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger, operative, strategiske eller tekniske oplysninger og klassificerede informationer, samt supplerende undersøgelser.

Samarbejdsordningerne skal omfatte detaljerede ordninger om løbende udveksling af oplysninger under modtagelse og kontrol af påstande med henblik på at fastlægge kompetencen i forbindelse med undersøgelser og efterforskninger. De skal også omfatte ordninger for overførsel af oplysninger mellem kontoret og EPPO, når kontoret støtter eller supplerer EPPO. De skal fastsætte tidsrammer for besvarelse af hinandens anmodninger.

Kontoret og EPPO aftaler frister og de nærmere ordninger med hensyn til artikel 12c, stk. 5, artikel 12d, stk. 1, og artikel 12f, stk. 1. Indtil en sådan aftale foreligger, besvarer EPPO kontorets anmodninger straks og under alle omstændigheder inden for 10 arbejdsdage fra en anmodning som omhandlet i artikel 12c, stk. 5, og artikel 12d, stk. 1, og inden for 20 arbejdsdage fra en anmodning om oplysninger som omhandlet i artikel 12f, stk. 1, første afsnit.

Forud for vedtagelsen af samarbejdsordningerne med EPPO sender generaldirektøren udkastet til overvågningsudvalget og til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering. Overvågningsudvalget afgiver straks udtalelse.

2. Kontoret har indirekte adgang til oplysninger i EPPO's sagsstyringssystem på grundlag af et hit/no hit-system.

Når der konstateres et match mellem data, som kontoret har indlæst i sagsstyringssystemet, og data, som EPPO er i besiddelse af, skal dette meddeles både kontoret og EPPO. Kontoret træffer passende foranstaltninger for at give EPPO adgang til oplysninger i kontorets sagsstyringssystem på grundlag af et hit/no hit-system.

De tekniske og sikkerhedsmæssige aspekter af den gensidige adgang til sagsstyringssystemerne, herunder interne procedurer for at sikre, at enhver adgang er behørigt begrundet for udførelsen af deres funktioner og dokumenteret, fastlægges i samarbejdsordningerne.

3. Generaldirektøren og den europæiske chefanklager mødes mindst en gang om året for at drøfte anliggender af fælles interesse."

14) Artikel 13, stk. 1, første afsnit, affattes således:

- "1. Inden for sit mandat til at beskytte Unionens finansielle interesser samarbejder kontoret, alt efter hvad der er relevant, med Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol). Såfremt det er nødvendigt for at lette dette samarbejde, indgår kontoret administrative aftaler med Eurojust og Europol. Sådanne samarbejdsaftaler kan vedrøre udveksling af operationelle, strategiske eller tekniske oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede informationer samt på anmodning evalueringsrapporter."

15) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Overvågningsudvalget udfører regelmæssig kontrol med kontorets varetagelse af undersøgelsesfunktionen for at styrke kontorets uafhængighed i den korrekte udøvelse af de beføjelser, det er tillagt ved denne forordning.

Overvågningsudvalget har navnlig til opgave at holde øje med udviklingen i anvendelsen af processuelle garantier og undersøgelsernes varighed.

Overvågningsudvalget sender udtalelser, herunder om nødvendigt henstillinger, til generaldirektøren om blandt andet de ressourcer, der er behov for til udførelsen af kontorets undersøgelsesfunktion, kontorets prioritering af undersøgelser og undersøgelsernes varighed. Det kan afgive udtalelserne på eget initiativ, på generaldirektørens anmodning eller efter anmodning fra en institution, et organ, et kontor eller et agentur, uden at det dog griber ind i gennemførelsen af igangværende undersøgelser.

Kontoret offentliggør på sit websted sine svar på de udtalelser, som overvågningsudvalget har afgivet.

Institutionen, organet, kontoret eller agenturet får en kopi af udtalelser afgivet i henhold til tredje afsnit.

Overvågningsudvalget gives adgang til alle de oplysninger og dokumenter, som det anser for nødvendige for udførelsen af sine opgaver, herunder rapporter og henstillinger om afsluttede undersøgelser og henlagte sager, uden at det dog griber ind i gennemførelsen af igangværende undersøgelser, og under behørig hensyntagen til kravene om fortrolighed og databeskyttelse."

b) Stk. 8, første afsnit, affattes således:

"8. Overvågningsudvalget udpeger selv sin formand. Det fastsætter selv sin forretningsorden, der forelægges Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse til orientering, inden den vedtages. Der indkaldes til møde i overvågningsudvalget på initiativ af udvalgets formand eller generaldirektøren. Det afholder mindst ti møder om året. Overvågningsudvalget træffer sine beslutninger med et flertal blandt sine medlemmer. Dets sekretariatsopgaver varetages af Kommissionen og i tæt samarbejde med overvågningsudvalget. Inden der udpeges personale til sekretariatet, høres overvågningsudvalget, og dets synspunkter tages i betragtning. Sekretariatet handler efter overvågningsudvalgets instrukser og uafhængigt af Kommissionen. Uden at det berører Kommissionens kontrol med overvågningsudvalgets og dets sekretariats budget, afstår Kommissionen fra at gribe ind i overvågningsudvalgets overvågningsfunktioner."

16) Artikel 16, stk. 1 og 2, affattes således:

- "1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen mødes en gang om året med generaldirektøren med henblik på udveksling af synspunkter på politisk plan for at drøfte kontorets politik med hensyn til metoder til forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Overvågningsudvalget deltager i udvekslingen af synspunkter. Den europæiske chefanklager indbydes til at deltage i udvekslingen af synspunkter. Repræsentanter fra Revisionsretten, EPPO, Eurojust og Europol kan indbydes til at deltage på ad hoc-basis på anmodning af Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, generaldirektøren eller overvågningsudvalget.
2. Udvekslingen af synspunkter kan inden for rammerne af formålet i stk. 1 vedrøre ethvert emne, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om. Udvekslingen af synspunkter kan navnlig vedrøre:
 - a) de strategiske prioriteringer for kontorets undersøgelsespolitik
 - b) overvågningsudvalgets udtalelser og aktivitetsrapporter, jf. artikel 15

- c) generaldirektørens rapporter, jf. artikel 17, stk. 4, og, hvis det er relevant, eventuelle andre rapporter fra institutionerne vedrørende kontorets mandat
- d) rammerne for forbindelserne mellem kontoret og institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne, navnlig EPPO, herunder eventuelle horisontale og systemiske spørgsmål under opfølgningen af kontorets endelige undersøgelsesrapporter
- e) rammerne for forbindelserne mellem kontoret og medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder eventuelle horisontale og systemiske spørgsmål, der er blevet kendt under opfølgningen af kontorets endelige undersøgelsesrapporter
- f) forbindelserne mellem kontoret og de kompetente myndigheder i tredjelande såvel som med internationale organisationer inden for rammerne af de aftaler, der er omhandlet i denne forordning
- g) effektiviteten af kontorets arbejde med hensyn til udøvelsen af dets mandat."

17) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2-5 erstattes af følgende:

- "2. Med henblik på at udnævne en ny generaldirektør offentliggør Kommissionen en indkaldelse af ansøgninger i *Den Europæiske Unions Tidende*. En sådan offentliggørelse finder sted senest seks måneder inden udløbet af den siddende generaldirektørs mandatperiode. Kommissionen udarbejder en liste over passende kvalificerede kandidater. Efter at overvågningsudvalget har afgivet positiv udtalelse om Kommissionens udvælgelsesprocedure, skal Europa-Parlamentet og Rådet rettidigt nå til enighed om en liste over tre kandidater fra listen over egnede kandidater, som Kommissionen har udarbejdet. Kommissionen udnævner generaldirektøren fra denne liste.
3. Generaldirektøren må hverken søge eller modtage instrukser fra nogen regering, nogen institution eller noget organ, kontor eller agentur i forbindelse med udførelsen af sine opgaver med hensyn til indledning og gennemførelse af eksterne og interne undersøgelser eller koordineringsaktiviteter eller med hensyn til udarbejdelse af rapporter efter sådanne undersøgelser eller koordineringsaktiviteter. Hvis generaldirektøren finder, at en foranstaltning truffet af Kommissionen skaber tvivl om vedkommendes uafhængighed, underretter generaldirektøren straks overvågningsudvalget og træffer beslutning om, hvorvidt der skal anlægges sag mod Kommissionen ved EU-Domstolen.

4. Generaldirektøren aflægger regelmæssigt og mindst en gang om året rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten om resultaterne af kontorets undersøgelser, de foranstaltninger, der er truffet, og de problemer, der er stødt på, samtidig med at undersøgelsernes fortrolighed, de berørte personers og informanternes legitime rettigheder samt, hvor det er relevant, national ret gældende for retslige procedurer respekteres. Disse rapporter skal også indeholde en vurdering af de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne har truffet efter de rapporter og henstillinger, som kontoret har udarbejdet.
- 4a. Generaldirektøren kan på anmodning af Europa-Parlamentet eller Rådet inden for rammerne af deres budgetkontrolbeføjelser give oplysninger om kontorets aktiviteter med respekt af fortroligheden af undersøgelser og opfølgingsprocedurer. Europa-Parlamentet og Rådet sikrer fortroligheden af oplysninger, der gives i overensstemmelse med dette stykke.
5. Generaldirektøren underretter regelmæssigt overvågningsudvalget om kontorets aktiviteter, udøvelsen af dets undersøgelsesfunktion og de videre skridt, der er taget til opfølgning af undersøgelserne.

Generaldirektøren underretter regelmæssigt overvågningsudvalget om:

- a) sager, hvor generaldirektørens henstillinger ikke er blevet fulgt
- b) sager, hvor der er fremsendt oplysninger til medlemsstaternes retsmyndigheder eller til EPPO
- c) sager, hvor ingen undersøgelse er indledt, og henlagte sager
- d) undersøgelsesernes varighed, jf. artikel 7, stk. 8."

b) Stk. 7 affattes således:

"7. Generaldirektøren indfører en intern rådgivnings- og kontrolprocedure, herunder legalitetskontrol af blandt andet overholdelsen af de processuelle garantier og de berørte personers grundlæggende rettigheder og af de berørte medlemsstats nationale ret, med særlig henvisning til artikel 11, stk. 2. Legalitetskontrollen foretages af de af kontorets ansatte, der er eksperter i jura og undersøgelsesprocedurer. Deres udtalelse knyttes som bilag til den endelige undersøgelsesrapport."

c) Stk. 8, første afsnit, affattes således:

"8. Generaldirektøren vedtager retningslinjer vedrørende undersøgelsesprocedurerne for kontorets ansatte. Disse retningslinjer skal være i overensstemmelse med denne forordning og blandt andet omfatte:

- a) den praksis, der skal følges ved gennemførelsen af kontorets mandat
- b) nærmere regler for undersøgelsesprocedurer
- c) de processuelle garantier
- d) nærmere oplysninger om de interne rådgivnings- og kontrolprocedurer, herunder legalitetskontrollen
- e) databeskyttelse og kommunikations- og aktindsigtspolitikker, jf. artikel 10, stk. 3b
- f) forbindelser med EPPO."

d) Stk. 9, første afsnit, affattes således:

"9. Kommissionen hører overvågningsudvalget, inden den pålægger generaldirektøren en disciplinær sanktion eller ophæver vedkommendes immunitet."

18) Artikel 19 affattes således:

"Artikel 19

Evalueringsrapport og eventuel revision

1. Senest fem år efter den dato, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 120, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/1939, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om anvendelsen og indvirkningen af nærværende forordning, navnlig for så vidt angår effektiviteten af samarbejdet mellem kontoret og EPPO. Rapporten vedlægges en udtalelse fra overvågningsudvalget.
2. Senest to år efter forelæggelsen af evalueringsrapporten i henhold til stk. 1 forelægger Kommissionen, hvor det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag med henblik på at modernisere rammerne for kontoret, herunder yderligere eller mere detaljerede regler om oprettelsen af kontoret, dets funktioner eller de procedurer, der finder anvendelse på dets aktiviteter, navnlig med hensyn til dets samarbejde med EPPO, grænseoverskridende undersøgelser og undersøgelser i medlemsstater, der ikke deltager i EPPO."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dog finder artikel 12c-12f i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, som indsat ved nærværende forordnings artikel 1, nr. 13), anvendelse fra en dato, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 120, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/1939.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand
